

מ"ת 12409/10/18 - מדינת ישראל נגד קנאו דניאל היילי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 12409-10-18 מדינת ישראל נ' היילי(עציר)
תיק חיצוני: 424697/2018

בפני	כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מבקשת	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד תרם
נגד	קנאו דניאל היילי (עציר)
משיב	ע"י ב"כ עו"ד דניאל

החלטה

השאלה שלפנינו:

האם יכולה ההגנה, בשלב משלבי הדיון בבקשה למעצרו של נאשם עד לתום ההליכים, להציג לבית המשפט במעמד צד אחד חומר, שלא ייחשף לעיני התביעה, ולבקש להסתמך עליו בבחינת קיומה ועוצמתה של התשתית הראייתית לה טוענת התביעה?

מהות הבקשה:

1. לפניי בקשת המשיב מיום 20.05.19 לעיון חוזר בהחלטת המעצר, מכוחה נעצר עד לתום ההליכים בעניינו, כאשר הבקשה מכוונת לראיות חדשות שהגיעו לאחרונה לידי ההגנה.
2. החלטה זו תמוקד בבקשת ההגנה להציג ראיות אלה - תצהירים של שלושה עדים פוטנציאליים - במעמד צד אחד, ללא נוכחות ב"כ התביעה. בהמשך הסכים הסניגור המלומד למסור לעיון התביעה את התצהירים, אך בעילום שמותיהם של המצהירים, וכל-זאת מחמת החשש בפגיעה בניהול הגנתו של המשיב.
3. להשלמת התמונה יצוין, כי ההחלטה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים שניתנה ביום 03.02.19, נסמכה על החלטה מפורטת בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית, מיום 08.11.18: החלטה זו, מפי חברי כב' הש' ד"ר קובו, נדרשה לנוכח מחלוקת ראייתית בין הצדדים.

דין ומסקנות:

1. הצגתו, במעמד צד אחד, של חומר לעיון בית המשפט הדין במעצרו של נאשם, מעלה קשיים מיוחדים,

עמוד 1

בהיותה חריג לכלל. פסיקתו של בית המשפט העליון, שאומצה על-ידי התביעה (להלן), מאפשרת לעשות כן, אך בסייגים.

2. בבש"פ 597/93 מ.י. נ' אבוטבול (1993) התייחס לאפשרות זו הש' בך, והחלטתו אושרה שוב ושוב בפסיקה, כהלכה מנחה. וכך נאמר, לענייננו:

עקרונית שותף אני לדעה, כי אין זה רצוי, שבית המשפט ירשה לאחד הצדדים להגיש לו חומר, שלצד השני נמנעת הגישה אליו. לכן אין להרבות בשימוש בפרוצדורה זו.
אך ישנם מקרים בהם תחושת הצדק מחייבת יישומה של אפשרות ניהולית זאת. כבר קבעתי במספר החלטות בעבר, ששימוש בדרך זו אינו מוגבל להגשת חומר על-ידי התביעה, ללא שיתוף הסניגוריה במידע האמור, אלא ניתן להפעילה במקרים ראויים גם לטובת הסניגוריה. זאת כאשר מבקשת היא להביא לידיעת השופט מידע מסוים, בקשר לבקשת הנאשם להשתחרר בערובה, מידע שאין היא רוצה להביאו באותו שלב לידיעת התביעה, על מנת לא לאבד את גורם ההפתעה כלפי התביעה ועדיה בבוא מועד... בו בזמן שהתביעה חייבת לגלות להגנה את כל קלפיה בעת הגשת כתב האישום ולמסור לה לעיון את כל הראיות שהיא מתכוונת להסתמך עליהן במשפט ..., הרי יכולה הסניגוריה לבקש משופט, אשר דן בבקשת הנאשם לשחררו בערובה, לעיין בחומר "חסוי" כלפי התביעה, אף כאשר המדובר בראיות המתייחסות לאישומים נושא המשפט.

3. עוד ראו בש"פ 2270/06 אל עילווי נ' מ.י. (2006), שם נאמר ש"לבית המשפט יש שיקול דעת אם לעיין, לבקשת ההגנה, בחומר החסוי מפני התביעה".

4. עם-זאת, הודגש שוב ושוב בהחלטותיו של בית המשפט העליון, שמדובר באמצעי חריג שיש להפעילו במקרים חריגים, לאחר בחינת הנסיבות בכללותן, וראו למשל בש"פ 2935/15 דלו נ' מ.י. (2015), שם נאמר ש"באופן עקרוני, הגשת חומר במעמד צד אחד בעניין מעצר עד תום ההליכים, אינה הכלל, ולכן צריכה להיעשות במשורה", ובדומה גם בבש"פ 748/10 איסקוב נ' מ.י. (2010) ובבש"פ 8811/16 אברהים נ' מ.י. (2016) - שם נדון העניין במסגרת עיון חוזר, ולאחרונה בבש"פ 1787/19 אבו זניד נ' מ.י. (2019).

5. בנוסף, המשקל שיש לתת לראיות המוצגות במעמד צד אחד הוא מוגבל, לנוכח חוסר יכולתו של הצד שכנגד להתייחס לחומר הנסתר מעיניו ולנסות להפריכו, וראו בש"פ 5179/14 כהן נ' מ.י. (2014) בסעיף 12, על האסמכתאות שם.

6. מדיניות התביעה לעניין זה עוקבת אחר קו פסיקתי זה, כמובא בהנחיית פ"מ 51.5 "הגשת ראיות חסויות בהליך מעצר עד לתום ההליכים", פסקה ה':

עמדת התביעה היא כי ראוי שמקרים בהם יותר לנאשם או סניגורו להגיש לבית המשפט ראייה במעמד צד אחד, יהיו חריגים. הותר לנאשם או סניגורו להציג ראייה במעמד צד אחד, יסב התובע את תשומת ליבו של בית המשפט לכך שלא ניתנה לתביעה האפשרות להתייחס למידע זה, ויבקש כי עניין זה יילקח בחשבון בעת מתן משקל לראייה שהובאה בפניו.

7. עיינתי בשלושת התצהירים ומצאתי כי מדובר במי שלטענתם נכחו בעת האירוע המתואר בסעיף 5 לכתב

האישום המתוקן, שבגינו מואשם המשיב בעבירה של תקיפה חובלנית:

א. אירוע זה מתואר בכתב האישום כתקיפה חד-כיוונית של המתלונן ע"י המשיב, שחבט בפניו, הפילו לקרקע ובעט בחזהו;

ב. בחקירתו טען המשיב כי כלל לא נכח במקום ובזמן הנטענים, בהם לכאורה תקף את המתלונן, אך בתשובתו לכתב האישום ביום 21.02.19 מפי סניגורו המלומד, לא כפר עוד המשיב בנוכחותו כאמור וטען "שהיתה תגרה במקום ציבורי, קטטה הדדית";

ג. ביום 03.04.19 העיד המתלונן ולא עומת עם תכני התצהירים, שעדיין לא היו ביד ההגנה;

ד. לא הובהר לחלוטין מדוע לא מסר המשיב בשלבים מוקדמים יותר, בחקירה ואחריה, את זהותם של עדים פוטנציאליים היכולים לחזק גרסתו ולהפריך את גרסת המתלונן;

8. נסכם:

א. הדין מתיר, עקרונית, את קבלתן של ראיות מהסוג שמבקשת ההגנה להציג בפניו, מבלי לחשפן לעיני התביעה. עם-זאת, מוטל על ההגנה לשכנע כי מדובר במקרה חריג המצדיק נקיטתה של דרך זו;

ב. אשמע אפוא את נימוקי ההגנה במעמד צד אחד, כדי להביא בחשבון את כלל הנסיבות, ולאחר מכן תינתן החלטה משלימה לעניין קבלתם של התצהירים לכלל מסכת הראיות לכאורה;

ג. אדגיש: גם אם יתקבלו התצהירים כאמור, עלול משקלם להיות מוגבל, ועדיין יהיה צורך לבחון אם יש בהם כדי הפיכת הקערה הראייתית על פיה;

הוראות אופרטיביות:

1. הדין הקבוע ליום 12.06.19 יפתח בדיון במעמד ההגנה בלבד;
2. לפי הצורך, ובהמשך להחלטה בפרוטוקול הדיון מיום 03.06.19, תינתן האפשרות להשלמת טיעוניהם של שני הצדדים, במועד זה או במועד קרוב אחר;
3. המזכירות תשלח עותקי ההחלטה לב"כ הצדדים;

ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ט, 10 יוני 2019, בהעדר הצדדים.